

La Magnanerie

Wonen in een grotwoning in de Loir-et-Cher

Op weg naar de wc komen ze 's nachts wel eens een ultiem tegen. Laurent en Laurent wonen in een grotwoning in de Loir-et-Cher. Vrijwillig. Want hun huis heeft een *charme fou*. Ooit maakte het deel uit van een zijderupsfabriek: een *magnanerie*.

De steile helling verraadt nog niks van de groene oase die je ziet na de bocht. Pas als je het huisje, volledig begroeid met wilde wingerd en roze rozen, voorbij gelopen bent, stap je de tuin van Eden binnen. Hier in Le Magnanerie wonen Laurent en Laurent, de twee gelukkige bewoners van deze rotswoning. Of moeten we spreken van 'meerdere woningen'? Want een huis waarvan de centrale hal de tuin is en waar je het gras of grint oversteeft om van badkamer naar slaapkamer te gaan, kun je niet 'een enkele woning' noemen, toch?

Verliefd op een groene cocon

Sinds 2014 mogen Laurent Masquelier Ricard (51) en Laurent Wastiels (50) zich de eigenaren noemen van deze bijzondere plek in de Loir et Cher, vlak bij het in de regio zeer bekende Château Chenonceau. Het is een plek waar geborgenheid centraal staat, vertelt Laurent Wastiels. 'Het was liefde op het eerste gezicht. Niet zozeer door de grot, die had ik nog niet van binnen gezien, maar door deze beschermende, aangename tuin. Hier ben je onmiddellijk *chez nous*: afgezonderd op een prettige manier. Deze groene cocon verrast iedereen bij aankomst: "Oh, c'est le paradis" horen we maar al te vaak. En zo voelt het nog steeds, elke dag.' De geborgenheid komt deels door de steile tufstenen bergwand, gelegen op het zuiden. In deze

wand zijn meerdere ruimtes uitgehouwen waar vroegere generaties de boerderij en fabriek bestierden. Dieren werden gestald in de grot. In de andere ruimtes woonde, kookte of sliep de familie. De verzorging van de rupsen en zijdewinning vond plaats in de aangelegene gangen en nissen in de bergwand. Het directe contact met de groene romantische tuin, waar de prachtige moerbeiboom dient als bladvoeding voor de rupsen, is de andere kant van de geborgenheid. In deze tuin heb je >

Links: Laurent, Elska en Laurent. Beneden: in het hart van hun tuin is het goed toeven in de schaduw van de groene parasol.

volledige privacy. Geen haan die ernaar zou kraaien als je poedelnaakt overstak om even een glas drinken te halen in de keuken aan de overkant. Beiden woonden en werkten twintig jaar in Brussel als touroperators. Laurent: 'Nog steeds organiseren we reizen voor Belgische groepen naar het buitenland. Zo kwamen we ooit een keer terecht bij de Magnanerie. Samen met de champignonrotten in Bourré, stond het bezoek aan de zijderupsfabriek tien jaar geleden op het reisprogramma. Bij het binnenlopen van de tuin was ik om. Hier wilde ik vaker komen.' 'Elk jaar weer tijdens een reis naar de kastelen van de Loire kwam ik hier terug. Toen de kans zich voordeed om het te kopen, hebben we niet langer dan tien seconden nagedacht. Ik weet nog goed dat ik in IJsland was met een groep en een sms kreeg van Laurent: "We hebben een bod gedaan op de Magnanerie". Ik schrok me wild, want ik was er

Zonder aarzeling ging het roer helemaal om. De hectiek van Brussel werd verruild voor de stille oase van Le Magnanerie

totaal nog niet op bedacht, maar zonder aarzeling goiden we het roer helemaal om.'

De hectiek van Brussel verruilen voor de stille en geborgen oase van Le Magnanerie. Van deze ommezwaai heeft geen van beiden een moment spijt gehad: 'We organiseren nog steeds reizen naar IJsland, Italië en Engeland, en na zulke intensieve weken is het heerlijk om hier weer thuis te komen. Ook krijgen we genoeg aanloop van vrienden, maar ook van toeristen. Hoewel de fabriek niet meer functioneert, hebben we nog wel zijderupsen als hobby en laten we zien hoe zijde wordt gemaakt tijdens groepsrondleidingen die we

De twee Laurents hebben hun woonruimtes met een vleugje nostalgie en veel liefde ingericht: hun 'binnencocon'.

zelf organiseren. Ook laten we bezoekers onze woonruimtes in de grot zien. Mensen vinden het heel interessant om te zien hoe wij leven.' Dat er nogal wat vooroordelen zijn en nieuwsgierige vragen, vinden ze begrijpelijk: 'Veel mensen vragen zich af of het niet vochtig en koud is om in een grot te wonen. Ik leg dan uit dat er net zoveel verschil is tussen grotwoningen als bij gewone huizen. Driehonderd meter verder woont een oudere dame in een grotwoning zoals wij, die met klamheid en vocht te kampen heeft. Maar wij hebben het getroffen: wij hebben geen last van vocht of kou en hebben wél voldoende licht. Onze woning ligt volledig op het zuiden en alle ruimtes hebben een prettige lichtinval. En het ideale is: als het snikheet is in de zomer, dan stappen we onze slaapkamer of woonkamer binnen waar het twintig graden is. In de winter is het hier ook zo fijn.' Hij wordt steeds enthousiaster. 'Ken je die weken in januari, dat je echt niet kan wachten op beter weer? Dat je het liefst onder de dekens wilt wegkruipen? Dat is mijn favoriete tijd! Ik ga dan als het ware in winterslaap, in mijn cocon interieur. Buiten regent of stormt het maar wij kruipen in ons 'hol'; onze refuge. Hier krijg je niks mee van dat nare weer. Bij ons hoor je geen regen of wind. Een spannende film en een deken om in weg te kruipen en de winter gaat aan ons voorbij. Net zoals een beer in zijn hol kruipt of een mol onder de grond. Heerlijk!'

Rupsje Nooitgenoeg

Inmiddels zijn Laurent en Laurent behoorlijke rupsenkenners geworden. De Bombyx mori-vlinder legt 350-500 eitjes. De eitjes worden daarna bewaard op een koude plek om hun ontwikkeling stop te zetten en daar blijven ze tot de verzorgers besluiten dat het tijd is om uit te komen. Elk rupseneitje brengt een minuscuul rupsje voort dat

over een enorme eetlust beschikt: een Rupsje Nooitgenoeg. Vier weken later, nadat de rups vier vervellingen achter de rug heeft, zijn de rupsen maximaal ontwikkeld. Hun vraatlust is gestopt en ze gaan een plek zoeken om hun cocon te spinnen, meestal in de nissen van de fabriek die speciaal voor hen zijn uitgehakt. Voor het spinnen van de

De Tourse zijdeteelt

De geschiedenis van de zijde van Tours, de nabijgelegen grote stad, gaat terug naar de tijd van Louis XI, die in 1470 besloot om er de eerste koninklijke zijdeproductie op te richten. De aanwezigheid van het hof in de Loirevallei en het veelvuldige gebruik van zijde voor (aan)kleding van de vele feesten die er gegeven werden, droegen bij aan de toenmalige ongelofelijke ontwikkeling van de zijdeproductie. Een eeuw na de oprichting verschaftte de zijdeproductie werk aan bijna de helft van de plaatselijke bevolking. Tours rivaliseerde hiermee met de grootste Italiaanse steden.

cocon hebben ze drie dagen nodig. De cocons die afgewikkeld worden, produceren een ononderbroken draad die meer dan twee kilometer lang kan zijn. Hier komt waarschijnlijk ook de uitdrukking "aan een zijden draadje hangen" vandaan.

Een egel in de hal

Laurent en Laurent kunnen niet het hele jaar door rondleidingen geven om het proces te laten zien omdat de rupsen zich uitsluitend in het voorjaar >

Als bezoeker word je door de uitgehouwen gangen langs het natuurlijke proces van ontpoppen, voeden en spinnen geleid.

La Magnanerie

De Amsterdamse klompen van een van zijn groepsreizen komen Laurent van pas als hij 's nachts even oversteekt in zijn 'buitenhal'.

tuin te moeten lopen na een douche. Kijk, ik ga niet stil zitten onder de moerbeiboom met nul graden buiten, maar gewoon even oversteken van de ene ruimte naar de andere, dat kan ons lichaam prima aan. Vergelijk het met afkoelen na een saunagang. Het is gewoon lekker!

Meer informatie:

www.magnanerie-troglo.fr

Op dinsdag gesloten

Rondleidingen

Van 1/4 tot 13/7: 11.30, 14.30, 16.00

Van 14/7 tot 31/8: 11.30 14.30 15.30 16.30 17.30

Van 1/9 tot 5/11: 11.30 14.30 16.00

Entree volwassene: € 7,50

Entree kind 6 t/m 12: € 5

**La Magnanerie 4, chemin de la Croix Bardin,
41400 BOURRE, +33 (0) 254 755079**

voeden met de jonge bladeren en scheuten van de moerbeiboom. De rest van het jaar overwinteren ze als eitjes die 'wachten' om wakker gemaakt te worden door hun 'verzorgers'.

Terug naar België zit er voor het stel voorlopig niet in. 'Wie kan nou zeggen dat je 's nachts op weg naar de wc een egeltje in de hal passeert? Of dat er opeens een uil of vleermuis over je hoofd vliegt? Wie heeft er een gang waar een paarse bloem uit de grond komt en de volle maan schijnt of waar je een luchtballon ziet oversteken? Vaak vragen mensen ons of het niet koud is om in de winter door de

■ TEKST EVA VAN DORST-SMIT FOTOGRAFIE MAARTEN VAN DORST